

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Українська асоціація з розвитку менеджменту та бізнес освіти (Україна)
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Університет Гренландії (Гренландія)
«1 грудня 1918 р» Університет Альба Юлія (Румунія)
Вільнюський університет прикладних наук (Литва)
Сучавський університет імені Штефана Марє (Румунія)
Університет прикладних наук (Австрія)
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна (Україна)
Київський національний університет будівництва та архітектури (Україна)
Національний університет «Запорізька політехніка» (Україна)
Київський національний університет технологій та дизайну (Україна)
Львівській державний університет фізичної культури імені Івана Боберського (Україна)
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького (Україна)
Сумський державний аграрний університет (Україна)

СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

06 листопада 2025 року

**Co-funded by
the European Union**

Полтава
2025

2. IATA. (2023). Temperature Control Regulations (TCR). International Air Transport Association.
3. WHO. (2022). Guidelines on the International Packaging and Shipping of Vaccines. World Health Organization.
4. Zhang, Y., & Li, X. (2020). IoT-Enabled Cold Chain Monitoring: A Systematic Review. *Sensors*, 20(15), 4257.
5. European Commission. (2021). EU Strategy on Sustainable and Smart Mobility. COM(2020) 789 final.
6. Kotsiopoulou, A., & Vlachos, D. (2022). Digital Transformation in Cold Chain Logistics: The Role of Blockchain and AI. *International Journal of Logistics Management*, 33(2), 345–367.
7. Українська асоціація логістики та управління ланцюгами постачання (UALSCM). (2024). Аналіз стану холодної логістики в Україні. Київ.
8. Fikar, C., & Hirsch, P. (2019). Home Health Care Logistics: A Review of Cold Chain Considerations. *European Journal of Operational Research*, 276(3), 849–864.

УДК 658.7:330.342

Іванись О.В., магістр; Кудінова А.О., к.е.н., доцент
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ СТАЛОГО РОЗВИТКУ У ЛОГІСТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасна логістика дедалі частіше розглядається не лише як інструмент підвищення ефективності бізнесу, але і як стратегічний напрям сталого розвитку підприємства, що поєднує економічні, екологічні та соціальні аспекти. Згідно з UN Global Compact, понад 70% світових компаній визнають екологічно та соціально відповідальну логістику ключовою умовою конкурентоспроможності та дотримання стандартів ESG (Environmental, Social, Governance) [1].

Для українських підприємств питання екологізації логістичних процесів набуває особливої актуальності в контексті євроінтеграційних процесів та відновлення економіки. Практична реалізація принципів сталого розвитку у логістиці стає не лише етичним імперативом, а й фактором підвищення ефективності, зниження витрат і формування позитивного іміджу компанії.

Концепція сталого розвитку (Sustainable Development), сформована у Доповіді Брундтланд, передбачає гармонізацію трьох компонентів: економічного зростання, соціальної справедливості та екологічної рівноваги. У логістичній діяльності ці принципи реалізуються через стратегії green logistics, circular economy, eco-efficiency та socially responsible supply chains.

Впровадження принципів сталого розвитку у логістичних процесах дозволяє:

скоротити енергоспоживання до 25%;

зменшити викиди CO₂ на 30%;

підвищити оборотність запасів на 15–20% завдяки цифровим інструментам управління [2]. Таким чином, сталий розвиток у логістиці є не лише етичним, а й економічно доцільним вибором.

Екологізація логістики (Green Logistics) передбачає мінімізацію негативного впливу на довкілля на всіх етапах ланцюга постачання – від закупівлі сировини до утилізації продукції:

використання транспорту з низьким рівнем викидів (електромобілі, біопаливо);

оптимізація маршрутів перевезень за допомогою систем на базі ШІ (наприклад, SAP Transportation Management, Oracle Logistics Cloud), що знижує витрати пального до 15% [3];

впровадження зворотної логістики (reverse logistics) для повторного використання упаковки та переробки відходів;

зелене складування – використання LED-освітлення, енергоефективного обладнання, систем моніторингу споживання енергії. Наприклад, компанія DHL реалізує програму GoGreen, яка охоплює понад 220 країн і дозволила скоротити викиди CO₂ на 37% з 2008 року [4].

Сталий розвиток неможливий без цифрової трансформації логістики, що забезпечує прозорість, точність і оптимізацію ресурсів. Інструментами цифрової логістики в такому контексті виступає:

Big Data та аналітика для прогнозування попиту й маршрутизації;

Інтернет речей (IoT) – для моніторингу транспорту, складів і температурних режимів;

Блокчейн – для відстеження походження товарів і зниження ризиків шахрайства. За даними McKinsey & Company, цифровізація дозволяє зменшити витрати на транспорт на 10-15% і скоротити споживання енергії на складах на 25% [5].

Сталий розвиток охоплює також соціальний вимір: безпечні умови праці, розвиток персоналу, етичні стандарти у відносинах із постачальниками та клієнтами. Згідно з ІЛО, реалізація принципів соціальної відповідальності у логістичних ланцюгах підвищує продуктивність праці на 12% та зменшує плинність кадрів на 18% [6].

Міжнародний досвід інтеграції сталих практик у корпоративну стратегію доводить, що реалізація принципів сталого розвитку потребує інституційного підходу на основі включення показників сталого розвитку у KPI компанії, формування звітності за стандартами GRI (Global Reporting Initiative), впровадження ESG-стратегій у корпоративне управління. Для прикладу, компанії Nestlé та Unilever використовують логістичні центри нового типу – eco-hubs, що поєднують енергоефективні будівлі, цифровий контроль за CO₂ і гібридні транспортні системи, знижуючи витрати на 20% [7].

В Україні приклади сталих логістичних ініціатив демонструють Nova Poshta (оптимізація маршрутів, екоупаковка) та Нібулон (мультиmodalні перевезення з мінімальним впливом на довкілля).

Отже, реалізація принципів сталого розвитку у логістиці підприємства – не короткостроковий тренд, а системна трансформація бізнес-моделі, орієнтована на ефективність, відповідальність і довгострокову конкурентоспроможність. Практичні аспекти впровадження охоплюють екологізацію транспорту та складів, цифровізацію процесів, розвиток людського капіталу і звітність за міжнародними стандартами. Сталий розвиток у логістиці має передбачати баланс між прибутковістю, етичністю та екологічною стійкістю, що забезпечує стабільне майбутнє підприємства в умовах глобальних викликів.

Список використаних джерел

1. United Nations Global Compact. (2023). *Progress Report on Sustainable Logistics and ESG Integration*. Retrieved from: <https://unglobalcompact.org>
2. OECD. (2022). *Sustainable Logistics and Green Growth*. Paris: OECD Publishing.
3. SAP. (2023). *Sustainable Transportation Management Solutions*. Retrieved from: <https://www.sap.com>
4. DHL Group. (2023). *GoGreen Program Report*. Retrieved from: <https://www.dhl.com>
5. McKinsey & Company. (2023). *Digital Logistics: Pathways to Sustainable Value Creation*. Retrieved from: <https://www.mckinsey.com>
6. International Labour Organization. (2023). *Sustainability and Decent Work in Logistics Sector*. Retrieved from: <https://www.ilo.org>
7. Global Reporting Initiative. (2024). *ESG and Corporate Sustainability in Logistics*. Retrieved from: <https://www.globalreporting.org>